<u>**గౌరవనీయులైన న్యాయమూర్తి జా.శ్రీనివాస్ రావు**</u>

<u>**రిట్ పిటిషన్ నం.4020/2004**</u>

<u>**ఉత్తర్వు**</u>:

ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్-II, హైదరాబాద్ లోని I.D.No.70/2002, 03.12.2003 తేదీన ఆమోదించిన అవార్డును చట్టవిరుద్ధంగా, ఏకపక్షంగా మరియు అమలు చేయలేనిదిగా ప్రకటించాలని కోరుతూ ప్రతివాది నెం.2 చే ఈ రిట్ పిటిషన్ దాఖలు చేయబడింది.

2. పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది శ్రీ వివేక్ జైన్ తరఫు న్యాయవాది శ్రీ కోకా సత్యనారాయణరావు, ప్రతివాది నెం.1 తరపున హాజరైన న్యాయవాది శ్రీ బి.జి.రవీందర్ రెడ్డి తరఫు న్యాయవాది శ్రీ బి.శ్రీనివాసులు వాదించారు.

3. ఈ కేసుకు సంబంధించిన సంక్షిప్త వాస్తవాలు ఇలా ఉన్నాయి:

3.1 పిటిషనరు పబ్లిక్ లిమిటెడ్ కంపెనీ మరియు వినియోగ వస్తువుల ప్యాకింగ్ తో వ్యాపారం నిర్వహిస్తుంది. పిటిషనరు యొక్క కంపెనీలో ప్రతివాది నెం.1ను 16.08.1995న ప్రొడక్షన్ ఎగ్జిక్యూటివ్ గా రూ.4,950/- నెలవారీ వేతనంపై నియమించారు. 10.04.1999న పిటిషనరు యొక్క కంపెనీ, ప్రతివాది నెం.1 సేవలను రద్దు చేసింది. ప్రతివాది నెం.1 పిటిషనరు కంపెనీకి కర్మాగారంలోకి ప్రవేశించడానికి, తను పని చేయడానికి అనుమతివ్వమని లేఖ రాశారు, కాని పిటిషనరు కంపెనీ అతని అభ్యర్థనను పరిగణనలోకి తీసుకోలేదు. 24.07.1999న, పిటిషనరు-కంపెనీ జనరల్ మేనేజర్ ప్రతివాది నెం. 1ని 26.07.1999న పాశమైలారంలో రిపోర్టు చేయవలసిందిగా ఆదేశించాడు మరియు తదనుగుణంగా అతను 26.07.1999, 27.07.1999 మరియు 28.07.1999లో డ్యూటీకి రిపోర్టు చేశారు, కానీ పిటిషనరు-కంపెనీ అతని సేవలు ఇప్పటికే ఏప్రిల్, 1999 నెలలో నిలిపివేయబడినందున అతని విధులను నిర్వర్తించడానికి అనుమతించలేదు. 02.08.1999న ప్రతివాది నెం.1

పిటిషనరు-కంపెనీ మేనేజింగ్ డైరెక్టర్ కు అప్పీల్ చేశాడు. 05.08.1999న ప్రతివాది నం.1 పిటిషనరు-కంపెనీ జనరల్ మేనేజర్ నుండి ఒక లేఖను అందుకున్నాడు, అందులో అతను ఇప్పటికే 10.04.1999లోనే తొలగించబడ్డాడని మరియు అతని అభ్యర్థనను పరిగణించలేమని పేర్కొనబడింది. 10.12.1999న ప్రతివాది నెం.1 అంతిమ ప్రయోజనాల కొరకు రూ.38,783/- చెక్కుతో పాటు ఒక లేఖను అందుకున్నారు. ఆ తర్వాత, ప్రతివాది నెం.1 తన కేసును పరిగణనలోకి తీసుకుని తన సేవలను కొనసాగించడానికి అనుమతించాలని కోరుతూ పిటిషనరు-కంపెనీకి పలు వినతి పత్రములు సమర్పించారు. పిటిషనరు-కంపెనీ తన అభ్యర్థనను పరిగణనలోకి తీసుకోవడంలో విఫలం కావడంతో, ప్రతివాది నెం.1, ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్-కమ్-లేబర్ కోర్ట్-I, హైదరాబాదు కోర్టులో పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం, 1947 లోని సెక్షన్ 2-A (2) (సంక్షిప్తంగా, 'చట్టం') లోని నిబంధనలను I.D.నెం.105/2000 ద్వారా వివాదాన్ని లేవనెత్తారు. తదనంతరం, ఈ కేసు ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్-II, హైదరాబాద్‌కు బదిలీ చేయబడింది మరియు అది I.D.No.70/2002గా మార్చబడింది. 10.04.1999 నాటి మౌఖిక అంతిమ ఉత్తర్వు ద్వారా పిటిషనరు-కంపెనీ తనను సర్వీసుల నుంచి తొలగించడం చట్టవిరుద్ధమని ప్రకటించి, దానిని కొట్టివేయాలని, తత్ఫలితంగా పిటిషనరు-కంపెనీని సర్వీసు కొనసాగింపుతో, పాత వేతనాలు, ఇతర అన్ని సహాయక ప్రయోజనలతో తిరిగి విధుల్లోకి తీసుకునేలా ఆదేశించాలని ప్రతివాది నెం.1 కోరారు.

3.2 పేర్కొన్న I.D.లో, పిటిషనబు-కంపెనీ ప్రతివాది నం.1 పనివాడు కాదని, అతను లేవనెత్తిన వివాదాన్ని స్వీకరించడానికి ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్‌కు అధికార పరిధి లేదని వాదిస్తూ కౌంటర్ దాఖలు చేసింది. పిటిషనర్ -కంపెనీ ప్రతివాది నం.1 సేవలను సరిగ్గానే రద్దు చేసిందని మరియు I.Dలో కోరిన విధంగా అతనికి ఉపశమనం లభించదని మరింతగా పేర్కొనబడింది.

3.3 ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ రికార్డుల్లో ఉన్న మౌఖిక, పత్రాల సాక్ష్యాలను పరిగణనలోకి తీసుకొని ఇరుపక్షాల

వాదనలు విన్న తరువాత, 03.12.2003న పిటిషనరు-కంపెనీని ప్రతివాది నెం.1ను సర్వీసు కొనసాగింపుతో తిరిగి విధుల్లోకి తీసుకోవాలని, 50% వేతనాలు చెల్లించాలని ఆదేశిస్తూ తీర్పు వెలువరించింది.

3.4 దీంతో బాధపడిపోయిన పిటిషనరు-కంపెనీ ప్రస్తుత రిట్ పిటిషన్ దాఖలు చేసింది.

4. చట్టంలోని సెక్షన్ 2(s) ప్రకారం ప్రతివాది నెం.1 కార్మికుడు (పనివాడు) కాదని, అందువల్ల చట్టంలోని సెక్షన్ 2-A(2) నిబంధనలను ఉపయోగించి ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ ముందు వివాదాన్ని లేవనెత్తే హక్కు ఆయనకు లేదని పిటిషనరు-కంపెనీ తరఫు న్యాయవాది వాదించారు. పర్యవేక్షక మరియు నిర్వాహక అధికారాల సామర్థ్యంతో ప్రతివాది నం.1, తన సేవలను ప్రొడక్షన్ ఎగ్జిక్యూటివ్‌గా విధులు నిర్వహించాడని మరియు అతను పనివాడు అనే అర్థంలోకి రాడని అతను ఇంకా వాదించాడు. అందువల్ల, ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ ముందు ప్రతివాది నెం.1 లేవనెత్తిన వివాదం చట్టం ప్రకారం నిర్వహించబడదు మరియు ప్రతివాది నం.2 ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ పేర్కొన్న వివాదాన్ని స్వీకరించడానికి అధికార పరిధిని కలిగి లేదు. ప్రతివాది నెం.1 తాను కార్మికుడి నిర్వచనం పరిధిలోకి వస్తానని ఎలాంటి ఆధారాలు సమర్పించలేదని, మరోవైపు ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ పిటిషనరుపై భారాన్ని మోపిందని, ఇది చట్టానికి విరుద్ధమని వాదించారు.

4.1 ఇంకా విచారణ సమయంలో, W.P.M.P.No.5289/2004లో ఈ కోర్టు 05.03.2004 నాటి మధ్యంతర ఉత్తర్మను అనుగుణంగా, చట్టంలోని సెక్షన్ 17-B ప్రకారం మార్చి, 2016 నాటికి పిటిషనరు-కంపెనీ వేతనాలు కింద ప్రతివాది నం.1కి రూ.11,24,540/- మొత్తాన్ని చెల్లించినట్లు పిటిషనరు-కంపెనీ తరపు న్యాయవాది పేర్కొన్నారు.

4.2 తన వాదనకు మద్దతుగా, అతను ఈ క్రింది తీర్పులపై ఆధారపడ్డాడు:

1. **H.R.ఆద్యంతయా మరియు ఇతరులు వెర్సస్ సండోజ్ (ఇండియా) లిమిటెడ్ మరియు ఇతరులు {(1994) 5 SCC 737}**
2. **ముకేష్ కె.త్రిపాఠి వెర్సస్ సీనియర్ డివిజనల్ మేనేజర్, LIC, మరియు ఇతరులు {AIR 2004 SC 4179}**

5. దీనికి ప్రతిగా, ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ ఇరుపక్షాల వాదనలు మరియు మౌఖిక మరియు పత్రాల సాక్ష్యాలను పరిగణనలోకి తీసుకున్న తర్వాత మరియు ఇరుపక్షాల వాదనలు విన్న తర్వాత, చట్టంలోని సెక్షన్ 2-A(2) కింద ప్రతివాది నెం.1 లేవనెత్తిన వివాదాన్ని నిర్వహించదగినదేనని పేర్కొంటూ నిర్దిష్ట ఫలితాలను ఇవ్వడం ద్వారా ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ తీర్పును వెలువరించిందని ప్రతివాది నెం.1 తరఫున హాజరైన న్యాయవాది వాదించారు మరియు పిటిషనరు-కంపెనీ జారీ చేసిన 10.04.1999 నాటి మౌఖిక తొలగింపు ఉత్తర్వు చట్టానికి విరుద్ధం, మరియు ప్రతివాది నెం.1ను సర్వీసు కొనసాగింపు మరియు 50% తిరిగి వేతనంతో తిరిగి సేవలోకి తీసుకురావాలని పిటిషనరు-కంపెనీని ఆదేశించింది. ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ ఇచ్చిన ఆక్షేపిత తీర్పులో ఎలాంటి అక్రమాలు, అవకతవకలు జరగలేదు.

6. ఇరు పక్షాలు చేసిన విరుద్ధ సమర్పణలను పరిగణనలోకి తీసుకొని, రికార్డుల్లో లభ్యమయ్యే అంశాలను పరిశీలించిన తరువాత, ఈ క్రింది అంశాలు పరిగణనలోకి తీసుకోబడతాయి:

1. చట్టం, 1947లోని సెక్షన్ 2-A(2) నిబంధనను అమలు చేస్తూ ప్రతివాది నం.1 లేవనెత్తిన వివాదం చట్టం ప్రకారం నిర్వహించబడుతుందా?
2. ప్రస్తుత రిట్ పిటిషన్‌లో కోరిన విధంగా ఉపశమనం పొందేందుకు పిటిషనర్ అర్హులా?

అంశం నెం.1 మరియు 2:

7. అభ్యర్థనలు మరియు రికార్డులో ఉన్న మెటీరియల్ సాక్ష్యం ప్రకారం, ప్రతివాది నం.1 పిటిషనరు-కంపెనీలో

'ఎగ్జిక్యూటివ్ ప్రొడక్షన్'గా 16.08.1995న రూ.4,950/- నెలవారీ వేతనంపై నియమించబడ్డాడు మరియు పిటిషనరు-కంపెనీ 10.04.1999న మౌఖికంగా ఆయన సేవలను నిలిపివేసింది. ఆ తర్వాత, ప్రతివాది నం.1 చట్టంలోని సెక్షన్ 2-A(2) నిబంధనలను ప్రస్తావిస్తూ, ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ ముందు వివాదాన్ని లేవనెత్తారు. ప్రతివాది No.1 WW.1గా పరిశీలించబడిందని మరియు అతని తరపున Exs.W.1 నుండి W.21 వరకు పత్రాలు గుర్తించబడిందని ఇక్కడ రికార్డు నుండి వెల్లడిస్తుంది. పిటిషనరు-కంపెనీ తరపున, MWs.1 మరియు 2లను పరిశీలించారు మరియు Exs.M.1 నుండి M.9 వరకు మరియు Exs.W.10 నుండి 12 వరకు పత్రాలు గుర్తించబడ్డాయి.

8. పిటిషనరు తరపు న్యాయవాది యొక్క నిర్దిష్ట వాదన ఏమిటంటే, పిటిషనరు-కంపెనీ రికార్డుల్లోని పత్రాల సాక్ష్యాధారాలను మరియు వాదనలను, **H.R.అద్యంతయ** (సుప్ర)లో సుప్రీంకోర్టు నిర్దేశించిన సూత్రాన్ని సరిగా పరిగణనలోకి తీసుకోకుండా ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ ఈ తీర్పును ఆమోదించింది.

9. ప్రస్తుత రిట్ పిటిషన్‌లో ఉన్న **ప్రధాన** అంశం ఏమిటంటే, చట్టంలోని సెక్షన్ 2(s) కింద నిర్వచించిన విధంగా ప్రతివాది నం.1 "పనివాడు" నిర్వచనంలోకి వస్తుందా లేదా అనేది, మరియు చట్టంలోని నిబంధనలను ఉల్లంఘిస్తూ అతను లేవనెత్తిన వివాదాన్ని ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ ముందు ఉంచాలా, వద్దా అనేది. పిటిషనరు-కంపెనీలో ప్రతివాది నం.1ను 16.08.1995న రూ.4,950/- నెలవారీ వేతనంపై 'ఎగ్జిక్యూటివ్ ప్రొడక్షన్'గా నియమించారని, పర్యవేక్షక, నిర్వహణాధికారాల హోదాలో ఆయన తన సేవలను నిర్వర్తించారని ఇరుపక్షాలు సమర్పించిన పత్రాల సాక్ష్యాధారాలు స్పష్టం చేస్తున్నాయి. చట్టంలోని సెక్షన్ 2(s) యొక్క నిబంధనను సంగ్రహించడం చాలా సందర్భోచితమైనది, ఇది క్రింది విధంగా ఉంది:

"కార్మికుడు(పని వాడు)" అంటే పరిశ్రమ నియమించబడే వ్యక్తి అయినా (పని నేర్చుకొనేవాడితో సహా) ఏదైనా చేతిపనితనము,

నైపుణ్యం లేని, నైపుణ్యం కలిగిన, సాంకేతిక, కార్యాచరణ, గుమాస్తా లేదా పర్యవేక్షక పనిని కిరాయి లేదా పారితోషికం కోసం, ఉద్యోగ నిబంధనలు వ్యక్తీకరించినా లేదా సూచించబడినా, మరియు పారిశ్రామిక వివాదానికి సంబంధించి ఈ చట్టం ప్రకారం ఏదైనా ప్రక్రియ యొక్క ఉద్దేశ్యంలో, ఆ వివాదానికి సంబంధించి లేదా దాని పర్యవసానంగా తొలగించబడిన, విడుదల చేయబడిన లేదా ఉపసంహరించబడిన వ్యక్తిని కలిగి ఉంటుంది, లేదా ఎవరి తొలగింపు, విడుదల లేదా ఉపసంహరణకు దారితీసింది వివాదం, కానీ అలాంటి వ్యక్తిని చేర్చలేదు.

(i) ఎయిర్ ఫోర్స్ చట్టం, 1950 (45/1950), లేదా ఆర్మీ చట్టం, 1950 (46/1950), లేదా నేవీ చట్టం, 1957 (62/1957) కు లోబడి ఉంటుంది; లేదా

(ii) పోలీసు సేవలో లేదా జైలులో అధికారి లేదా ఇతర ఉద్యోగిగా ఉద్యోగం చేస్తున్నవారు; లేదా

(iii) వీరు ప్రధానంగా నిర్వహణ లేదా పరిపాలనా సామర్థ్యంలో నియమించబడతారు; లేదా

(iv) పర్యవేక్షక హోదాలో పనిచేస్తూ, నెలకు వెయ్యి ఆరువందల రూపాయలకు మించి వేతనాలు పొందుతాడు లేదా కార్యాలయాలకు సంబంధించిన విధుల స్వభావాన్ని బట్టి లేదా తనకు సంక్రమించిన అధికారాలను బట్టి, ప్రధానంగా నిర్వాహక స్వభావంతో పనిచేస్తాడు.

10. ప్రస్తుత కేసులో, ప్రతివాది నెం.1 స్వయంగా ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ ముందు తనను పిటిషనరు-కంపెనీలో రూ.4,950/- నెలవారీ వేతనంపై 'ఎగ్జిక్యూటివ్ ప్రొడక్షన్'గా నియమించారని మరియు అతనిని తొలగింపు తేదీ నాటికి అతని వేతనం రూ.8,894/- అని అంగీకరించాడు. ఎగ్జిక్యూటివ్ ప్రొడక్షన్ కేడర్ లో ప్రతివాది నెం.1ను నియమించారని, నియామక తేదీ నుంచి అంటే 16.08.1995 నుంచి పర్యవేక్షక, పరిపాలనా, నిర్వహణ, ఆర్థిక అధికారాలుగా బాధ్యతలు అప్పగించారని పిటిషనరు-కంపెనీ, ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ ముందు కౌంటర్ లో ప్రత్యేకంగా వాదించింది. ఇదే దృష్ట్యా, ఈ చట్టంలోని

సెక్షన్ 2(s) నిబంధనల ప్రకారం, ప్రతివాది నం.1 "కార్మికులు (పని వారు)" అనే నిర్వచనం పరిధిలోకి రాదు.

11. **H.R. ఆద్యంతయ** (పైన పేర్కొన్న)లో, గౌరవనీయమైన సుప్రీం ర్ట్ (F.B.) ఇలా అభిపాయపడింది:

23. ఏదేమైనా, తరువాతి కేసులలో, అంటే, ఎస్.కె.వర్మ, డాల్టన్ కేబుల్ మరియు సిబా గీగీ కేసులలో మునుపటి నిర్ణయాలను మే & బేకర్, WIMCO & బర్మా షెల్ కేసులలో మునుపటి నిర్ణయాలను గమనించలేదు మరియు అదే వాదన, అనగా, ఒక వ్యక్తి మాన్యువల్, గుమాస్తా, పర్యవేక్షక లేదా సాంకేతిక కేటగిరీల పరిధిలోకి రాకపోతే, అతను నిర్వచనానికి నాలుగు మినహాయింపులలో, దేని పరిధిలోకి రానందున అతను పనివాడుగా ఉండటానికి అర్హత పొందుతాడని ప్రచారం చేయబడింది మరియు మునుపటి నిర్ణయాలలో ప్రతికూలంగా ఉన్నప్పటికీ, ఆమోదించబడింది. ఇంకా, ఆ సందర్భాలలో LIC అభివృది అధికారి, పరిశ్రమ గేట్ వద్ద సెక్యూరిటీ ఇన్స్పెక్టర్ మరియు స్టెనోగ్రాఫర్-కమ్-అకౌంటెంట్ వరుసగా ఆ కేసుల వాస్తవాలపై పనివాళ్ళుగా ఉంచబడ్డారు. ఎ. సుందరాంబల్ కేసులో ఈ కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు మే మరియు బేకర్ కేసు 1లో నిర్దేశించిన చట్టం ఇప్పటికీ మంచిదని మరియు తిరస్కరించబడలేదని ఎత్తిచూపింది.

12. **ముఖేష్ కె.త్రిపాఠి** (పైన పేర్కొన్న) కేసులో సుప్రీంకోర్టు ఈ విధంగా అభిప్రాయపడింది:

16. అయితే, ఈ కోర్టు ధర్మాసనం, పైన పేర్కొన్న బైండింగ్ పూర్వాపరాలను గమనించకుండా, ఎస్.కె.వర్మ (పైన పేర్కొన్న) లో, లైఫ్ ఇన్సూరెన్స్ కార్పొరేషన్ ఆఫ్ ఇండియా యొక్క అభివృద్ధి అధికారి యొక్క విధులు మరియు బాధ్యతలు నిర్వాహక లేదా పర్యవేక్షక స్వభావం కలిగి ఉండవని, అతను ఒక పనివాడిగా పరిగణించబడాలని పేర్కొంది. H.R.అద్యంతయ (పైన పేర్కొన్న)లోని ఈ కోర్టు రాజ్యాంగ ధర్మాసనం ముందు S.K.వర్మ (పైన పేర్కొన్న) సరిచేసుకొనుటకు పరిశీలనకు వచ్చింది.

మే మరియు బేకర్ (పైన పేర్కొన్న); వెస్టర్న్ ఇండియా మ్యాచ్ కంపెనీ (పైన పేర్కొన్న) మరియు బర్మా షెల్ ఆయిల్ స్టోరేజ్ (పైన పేర్కొన్న)లలో ఈ కోర్టు యొక్క మునుపటి నిర్ణయాలను ప్రస్తావిస్తూ, ఇది S.K. వర్మ (పైన పేర్కొన్న) లో వలె బైండింగ్ పూర్వాపరాలను గమనించలేదు, అంతేకాకుండా అభివృద్ధి అధికారి గుమాస్తా లేదా సాంకేతికంగా పని చేస్తున్నాడా లేదా మాన్యువల్ పని చేయడం లేదని అంగీకరించినట్లు కోర్టు ద్వారా ఎటువంటి నిర్ధారణ ఇవ్వబడలేదు అనే వాస్తవాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుని, ఇచ్చిన తీర్పు కోర్టు దృష్టిలో లేనందువల్ల మరలా అదే తీర్పు అన్వయించబడింది.

17. మే మరియు బేకర్ (పైన పేర్కొన్న) నిర్ణయాలను పరిశీలిస్తే, వెస్టర్న్ ఇండియా మ్యాచ్ కో. (పైన పేర్కొన్న), బర్మా షెల్ ఆయిల్ స్టోరేజ్ (పైన పేర్కొన్న) అలాగే S.K. వర్మ (పైన పేర్కొన్న) మరియు ఇతర నిర్ణయాలను అనుసరించి, H.R. ఆద్యంతయ (పైన పేర్కొన్న)లోని ఈ కోర్టు "అయితే, తరువాతి కేసులలో, అంటే S. K. వర్మ, డాల్టన్ కేబుల్ మరియు Ciba Geigy కేసులలోని నిర్ణయాలు మునుపటి నిర్ణయాలను గమనించలేదు, మే & బేకర్ WIMCO, మరియు బర్మా షెల్ కేసులు మరియు అదే వివాదం, అనగా, ఒక వ్యక్తి మాన్యువల్, గుమాస్తా, సూపర్వైజరీ లేదా సాంకేతిక విభాగాల్లోకి రానట్లయితే, అతను నిర్వచనానికి నాలుగు మినహాయింపులలో దేని పరిధిలోకి రానందున, ప్రచారం చేయబడినందున మరియు మునుపటి నిర్ణయాలలో ప్రతికూలంగా ఉన్నప్పటికీ, అతను పనివాడిగా ఉండటానికి అర్హత పొందుతాడు. ఇంకా, ఆ సందర్భాలలో LIC యొక్క అభివృది అధికారి, పరిశ్రమ గేట్ వద్ద సెక్యూరిటీ ఇన్స్పెక్టర్ మరియు స్టెనోగ్రాఫర్-కమ్-అకౌంటెంట్ వరుసగా ఆ కేసుల వాస్తవాలపై పనివాళ్ళుగా ఉంచబడ్డారు. ఎ. సుందరాంబల్ కేసులో ఈ కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు, మే, బేకర్ కేసులో విధించిన చట్టం ఇప్పటికీ బాగుందని, తిరస్కరణకు గురికాలేదని ఎత్తిచూపింది.

18. రాజ్యాంగ ధర్మాసనం రెండు పంక్తుల కేసులలో భిన్నమైన అభిప్రాయ భేదాలను గుర్తించినప్పటికీ ఇలా పేర్కొంది: "_x0005_ఈ నిర్ణయాలు కూడా ఆ సందర్భాలలో కనుగొనబడిన వాస్తవాలపై ఆధారపడి ఉంటాయి, కాబట్టి, అవి ఆ వాస్తవాలకే పరిమితం కావాలి. అందువల్ల, ఈ రోజు పొందుతున్న చట్టంలోని స్థానం ఏమిటంటే, ID చట్టం ప్రకారం పనివాడుగా ఉండాలంటే, మాన్యువల్, నైపుణ్యం లేని, నైపుణ్యంగల, సాంకేతిక, కార్యాచరణ, గుమాస్తా లేదా పర్యవేక్షక వర్గంలో ఏదైనా పని చేయడానికి తప్పనిసరిగా నియమించబడాలి. నిర్వచనానికి నాలుగు మినహాయింపులు ఏవీ ఆయన పరిధిలోకి రాకపోతే సరిపోదు. మేము చెప్పిన వివరణను పునరుద్ఘాటిస్తున్నాము.

19. అందువలన, పైన పేర్కొన్న తర్కములు ఇంతకు ముందు నమోదు చేయబడిన వాటికి అనుబంధంగా ఉంటాయి: (1) అవి ఇంతకు మునుపు ఇచ్చిన తీర్పు ప్రకారం చేయబడ్డాయి; మరియు (ii) మే మరియు బేకర్ (సుప్రా) ఇప్పటికీ మంచి చట్టం.

20. మే మరియు బేకర్ (పైన పేర్కొన్న) నిష్పత్తి మరియు దానిని అనుసరించే ఇతర నిర్ణయాలు ఆ కేసు యొక్క వాస్తవాల ఆధారంగా ఎస్.కా.వర్మ (పైన పేర్కొన్న) మరియు ఇతర నిర్ణయాలను పునరుద్ఘాటించిన తరువాత, ఈ కోర్టు మే మరియు బేకర్ (పైన పేర్కొన్న) యొక్క తర్కాలను మరియు తరువాతి నిర్ణయాలను ఎస్.కా.వర్మ (పైన పేర్కొన్న)కు ప్రాధాన్యత ఇస్తూ ఆమోదించిందని మేము భావిస్తున్నాము.

24. ట్రిబ్యునల్ 28.5.1996 నాటి తీర్పును పరిశీలించినప్పటి నుండి, ఇక్కడ అప్పీలుదారుడు తన విధుల స్వభావానికి సంబంధించి ఎటువంటి సాక్ష్యాధారాలను సమర్పించినట్లు కనిపించడం లేదు, తద్వారా అతను ఏదైనా నైపుణ్యం, నైపుణ్యం లేని, మాన్యువల్, సాంకేతిక లేదా కార్యాచరణ విధులను నిర్వర్తించినట్లు రుజువు చేయబడింది. 16.7.1987 నాటి నియామక ప్రతిపాదనను స్కీమ్ తో చదివి, అతను అప్రెంటిస్ గా నియమించబడ్డాడని మరియు

నైపుణ్యం, నైపుణ్యం లేని, మాన్యువల్, టెక్నికల్ లేదా ఆపరేషనల్ జాబ్ చేయలేదని స్పష్టంగా రుజువైంది. తాను పనివాడినని నిరూపించుకోవాల్సిన బాధ్యత అప్పీలుదారుడిపై ఉంది. దాన్ని నిరూపించడంలో విఫలమయ్యాడు. అంతేకాక, కార్పొరేషన్ యొక్క అభివృద్ధి అధికారి యొక్క విధులు మరియు బాధ్యతలను ఒక అప్రెంటిస్ నిర్వర్తించాలని భావించలేము.

13. **చౌహార్య త్రిపాఠి & ఇతరులు వెర్సస్ లో LIC యొక్క ఇండియా మరియు ఇతరులు {(2015) 7 SCC 263}** కేసు, దాని గురించి ఇక్కడ ప్రస్తావించడం చాలా సముచితం, పైన పేర్కొన్న తీర్పులపై ఆధారపడిన గౌరవనీయ సుప్రీంకోర్టు ఈ విధంగా పేర్కొంది:

8. ఈ నిర్ణయాన్ని హెచ్.ఆర్.ఆధ్యంత్య & ఇతరులు వర్సెస్ శాండోజ్ (ఇండియా) లిమిటెడ్ & ఇతరులులోని రాజ్యాంగ ధర్మాసనం పరిశీలించిందని సీనియర్ న్యాయవాది శ్రీ కైలాష్ వాస్దేవ్ పేర్కొన్నారు, ఈ వివాదాన్ని విస్తృత ధర్మాసనం ప్రస్తావిస్తున్నప్పుడు, మనకు తెలిసిన మెడికల్ ప్రతినిధులు పిలువబడే విధంగా చట్టం యొక్క సెక్షన్ 2(s) ప్రకారం పనివారి నిర్వచనం ప్రకారం వీరు సాధారణంగా పనివారుగా గుర్తించబడతారా. ఈ నిఘంటువు క్లాజు యొక్క ఉద్దేశ్యాన్ని మరియు వివిధ ఇతర అంశాలను విస్తృత ధర్మాసనం విశ్లేషించింది, దీనిలో అర్థం కార్మికులకు ఆపాదించబడింది మరియు మే & బేకర్ (ఇండియా) లిమిటెడ్ వర్సెస్ వర్క్ మెన్; వెస్ట్రన్ ఇండియా మ్యాచ్ కంపెనీ లిమిటెడ్ వర్సెస్ వర్క్ మెన్ మరియు బర్మా షెల్ ఆయిల్ స్టోరేజ్ అండ్ డిస్ట్రిబ్యూషన్ కంపెనీ ఆఫ్ ఇండియా లిమిటెడ్ వర్సెస్ బర్మా షెల్ మేనేజ్ మెంట్ స్టాఫ్ అసోసియేషన్ లోని అధికారులను మరింత పరిగణనలోకి తీసుకుంది; మరియు S.K వర్మ కేసులో తీర్మానించిన చట్టం యొక్క పథకాన్ని విశ్లేషించి, ఈ కేసు యొక్క 13వ పేరాలో పేర్కొన్న ఈ విధంగా ఉంది.

13. ఎస్.కె.వర్మ వర్సెస్ మహేష్ చంద్ర కేసులో లైఫ్ ఇన్సూరెన్స్ కార్పొరేషన్ ఆఫ్ ఇండియా (ఎల్ఐసీ) డెవలప్మెంట్ ఆఫీసర్లు పనివాళ్లేనా? 8-2-1969 నుండి అప్పీలుదారు, అభివృద్ధి అధికారిని తొలగించడం వల్ల ఈ వివాదం తలెత్తింది. 1956 సవరణ చట్టం 36 ద్వారా పనివారు నిర్వచనంలో వచ్చిన మార్పు, పైన పేర్కొన్న విధంగా, మొదట అమలు చేసిన నిర్వచనానికి అదనంగా మరో రెండు వర్గాల ఉద్యోగులను చేర్చింది, అవి 'పర్యవేక్షక' మరియు 'సాంకేతిక' పనులు చేసేవారు. మే అండ్ బేకర్, విమ్కో, బర్మా షెల్ కేసుల్లో గతంలో ఇచ్చిన తీర్పులను ఈ కోర్టు త్రిసభ్య ధర్మాసనం ప్రస్తావించలేదు. వర్క్మెన్ వర్సెస్ ఇండియన్ స్టాండర్డ్స్ ఇన్స్టిట్యూషన్లో ఈ కోర్టు ఇచ్చిన నిర్ణయాన్ని మాత్రమే ధర్మాసనం ప్రస్తావించింది, ఇక్కడ ISI ఒక 'పరిశ్రమ' కాదా అనే విషయాన్ని పరిశీలిస్తున్నప్పుడు, ID చట్టం ఒక 'పరిశ్రమ'లో యాజమాన్యం మరియు కార్మికుల మధ్య శాంతి మరియు సామరస్యాన్ని తీసుకురావడానికి ఉద్దేశించిన చట్టం కాబట్టి, 'పరిశ్రమ' అనే పదానికి సాధ్యమైనంత విస్తృతమైన అర్థాన్ని ఇచ్చే విధంగా పరీక్షను తప్పనిసరిగా వర్తింపజేయాలని, అందువల్ల, ఒక నిర్దిష్ట ఆందోళన ఒక పరిశ్రమ కాదా అని నిర్ణయించడానికి విస్తృతమైన, కఠినమైన మరియు దృఢమైన విధానాన్ని అవలంబించరాదని అభిప్రాయపడింది. అందువల్ల, LICలోని అభివృద్ధి అధికారులు పనివాళ్లా కాదా అనే ప్రశ్నను నిర్ణయించడానికి ఆచరణాత్మక విధానాన్ని అవలంబించాలని, ఆచితూచి వ్యవహరించే విధానాన్ని అవలంబించాలని మరియు ఆ కార్మికుడు లేదా యాజమాన్యం ఏ వైపు తరలిపోయాడనే స్థూలమైన ప్రశ్నను పరిగణనలోకి తీసుకోవాలని, ఆపై వారిని ఒక వైపు నుంచి మరో వైపుకు తరలించడానికి మంచి కారణాలు ఏమైనా ఉన్నాయా అని పరిశీలించాలని సుప్రీంకోర్టు అభిప్రాయపడింది. LIC ఉద్యోగుల నిబంధనలు సిబ్బందిని (i) అధికారులు, (ii) అభివృది అధికారులు, (iii) పర్యవేక్షకులు మరియు గుమాస్తా ఉద్యోగులు మరియు (iv) కిందిస్థాయి ఉద్యోగులు అనే నాలుగు విభాగాలుగా వర్గీకరించడాన్ని కోర్టు గమనించింది. అభివృద్ధి అధికారులను

ఒకవైపు అధికారులు, మరోవైపు పర్యవేక్షకులు, గుమాస్తా సిబ్బంది నుంచి వేరుగా వర్గీకరించారని, వారితో పాటు సూపరింటెండెంట్లు కాకుండా తరగతి 3 మరియు తరగతి 4 సిబ్బందిని సమానంగా నియమించారని, వారి నియామకం, క్రమశిక్షణా అధికారి డివిజనల్ మేనేజర్ కాగా, అధికారుల నియామకం జోనల్ మేనేజర్ అని హైకోర్టు పేర్కొంది. వారి వేతన స్కేళ్లను కూడా ప్రస్తావిస్తూ 'అభివృది అధికారి' అనే బిరుదు కేవలం మహిమాన్వితమైన హోదా మాత్రమేనని, దాని కంటే ఎక్కువ కాదని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది. అభివృద్ధి అధికారుల విధుల స్వభావాన్ని ప్రస్తావిస్తూ, ఒక అభివృద్ధి అధికారి పూర్తికాల ఉద్యోగిగా ఉండాలని, అతని కార్యకలాపాలు ఒక నిర్దిష్ట ప్రాంతానికి మాత్రమే పరిమితం కావాలని, అతను బదిలీ చేయబడటానికి బాధ్యత వహించాలని కోర్టు సూచించింది. కార్పొరేషన్ ను ఏ విధంగానూ కట్టడి చేసే అధికారం ఆయనకు లేదు. తనకు కేటాయించిన ప్రాంతంలో కార్పొరేషన్ వ్యాపారాన్ని నిర్వహించడం, అభివృద్ధి చేయడం, అందుకోసం క్రియాశీల, విశ్వసనీయ ఏజెంట్లను నియమించడం, వారికి శిక్షణ ఇవ్వడం, కొత్త వ్యాపారాన్ని ప్రారంభించడం, పాలసీదారులకు విక్రయానంతర సేవలను అందించడం ఆయన ప్రధాన కర్తవ్యంగా కనిపించింది. ఏజెంట్లకు సాయం చేసి స్ఫూర్తి నింపాలని భావించారు. అయినప్పటికీ, వారిని నియమించే లేదా వారిపై క్రమశిక్షణా చర్యలు తీసుకునే అధికారం అతనికి లేదు. ఏజెంట్లకు శిక్షణ ఇచ్చి వారికి సహాయం చేయాల్సి ఉన్నా వారి పనిని కూడా ఆయన పర్యవేక్షించలేరు. అతను తన పరిధిలో పనిచేసే ఏజెంట్లకు స్నేహితుడు, తత్వవేత్త మరియు మార్గదర్శిగా ఉండాలి మరియు ఇకపై ఉండకూడదు. అతను ఏజెంట్లను పని చేయడానికి "ప్రేరేపించి మరియు ఉత్తేజపరచాలని" ఆశించారు, అయితే వారిపై ఎటువంటి పరిపాలనా నియంత్రణను ఉపయోగించలేరు. ఏజెంట్లు అతని కింది ఉద్యోగులు కాదు. ఆయన కింద పనిచేసే కిందిస్థాయి సిబ్బంది ఎవరూ లేరు. అందువల్ల, అభివృద్ధి అధికారి ఏ విధమైన పరిపాలనా లేదా నిర్వహణా పనిలో నిమగ్నమయ్యారని చెప్పలేమని, అందువల్ల అతను ID చట్టం యొక్క అర్థంలో పనివాడు అని కోర్టు

స్పష్టం చేసింది. అందుకు అనుగుణంగానే ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ ఇచ్చిన ఉత్తర్వులను, ఆయన కార్మికుడు కాదంటూ హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పును పక్కనపెట్టారు. పైన ఎత్తి చూపించినట్లుగా, ఈ నిర్ణయం మే & బేకర్, విమ్కో మరియు బర్మా షెల్ కేసులలో మునుపటి మూడు నిర్ణయాలను సూచించలేదు మరియు నిర్వచనం యొక్క నాలుగు మినహాయింపుల పరిధిలోకి ఒక ఉద్యోగి రాకపోతే, అతన్ని పనివాడిగా పరిగణించాలి. ఈ ప్రాతిపదికను ముగ్గురు న్యాయమూర్తుల సమన్వయ ధర్మాసనం బురామా షెల్ కేసులో పరిగణించి తిరస్కరించబడింది. అభివృద్ధి అధికారి గుమాస్తా లేదా సాంకేతికంగా పని చేస్తున్నారా అనేది కోర్టు ద్వారా కనుగొనబడలేదు. అతను మాన్యువల్ పని చేయడం లేదని అంగీకరించాడు. కాబట్టి, ఈ నిర్ణయాన్ని మనం ఇంతకు ముందు ఇచ్చిన తీర్పు ప్రకారం పరిగణించాల్సి రావచ్చు అని పేర్కొన్నారు.”

9. ఎస్.కె.వర్మ కేసులో రాజ్యాంగ ధర్మాసనం ఇంతకు మునుపు ఇచ్చిన తీర్పును యథాతథంగా ప్రకటించిన విషయాన్ని ఉదహరించారు. ఈ తరుణంలో, రిట్ పిటిషన్ పై విచారణ సందర్భంగా హైకోర్టు నియమించిన త్రిసభ్య ధర్మాసనం ముకేశ్ కే త్రిపాఠి (పైన పేర్కొన్న)లో ఆధారపడి ఉన్న వైఖరిని గమనించాలి. ముఖేష్ కె. త్రిపాఠి కేసులో అప్రెంటిస్ అభివృద్ధి అధికారిగా నియమితులైన అప్పీలుదారుని పనివాడుగా పరిగణించవచ్చా అనే ప్రశ్న తలెత్తింది. ఈ ప్రశ్నతో వ్యవహరించేటప్పుడు, ముగ్గురు న్యాయమూర్తుల ధర్మాసనం మునుపటి నిర్ణయాలను మరియు రాజ్యాంగ ధర్మాసనం నిర్ణయాన్ని H.R.ఆధ్యంత్య (పైన పేర్కొన్న)లో ప్రస్తావించింది మరియు ఇలా అభిప్రాయపడింది:-

“21. ఒకవేళ మే మరియు బేకర్ (పైన పేర్కొన్న) నిష్పత్తి మరియు దానిని అనుసరించే ఇతర నిర్ణయాలు ఆ కేసు యొక్క వాస్తవాల ఆధారంగా ఎస్.కె.వర్మ (పైన పేర్కొన్న) మరియు ఇతర నిర్ణయాలు ఇచ్చినప్పటికీ, ఈ న్యాయస్థానం మే మరియు బేకర్ (పైన

పేర్కొన్న సుప్రా) యొక్క తర్కాలను మరియు తరువాతి నిర్ణయాలను ఎస్.కె.వర్మ (పైన పేర్కొన్న) కు ప్రాధాన్యతనిస్తూ ఆమోదించిందని మేము భావిస్తున్నాము.

22. 'పనివాడు' నిర్వచనంలో తదనంతర సవరణలను గమనించిన రాజ్యాంగ ధర్మాసనం ఎస్.కె.వర్మ (పైన పేర్కొన్న) మరియు ఇతర నిర్ణయాలలో ఈ కోర్టు యొక్క వివరణను శాసనసభ కూడా పరోక్షంగా అంగీకరించలేదని పేర్కొంది.

23. శ్రీమతి జైసింగ్ సమర్పించినట్లు నిజమే కావచ్చు, S.K వర్మ (పైన పేర్కొన్న)ని H.R. ఆద్యంతయ (పైన పేర్కొన్న)లో స్పష్టంగా కొట్టివేయలేదు, కాని ఒకసారి చెప్పిన నిర్ణయాన్ని, మరలా తిరిగి తీర్పు చేసిన తర్వాత, అది మంచి చట్టాన్ని రూపొందించిందని చెప్పలేము. రాజ్యాంగ ధర్మాసనం నిర్ణయానికి ఈ కోర్టు కట్టుబడి ఉంటుంది.

16. మేము కనుగొన్నట్లుగా, H.R.ఆధ్యంత్య (పైన పేర్కొన్న)లోని రాజ్యాంగ ధర్మాసనం నిర్దేశించిన నిష్పత్తి మరియు ముఖేష్ కె. త్రిపాఠి (పైన పేర్కొన్న)లోని ముగ్గురు న్యాయమూర్తుల ధర్మాసనం పేర్కొన్న సూత్రం గురించి తెలియకుండానే ఈ తీర్పు ఇవ్వబడింది, ఎస్.కె. వర్మ (పైన పేర్కొన్న) ఒక ఉదాహరణ కాదు, అందువల్ల, R. సురేష్ (పైన పేర్కొన్న)లోని ప్రకటన మరలా ఇచ్చిన తీర్పు అని మేము నొక్కి చెప్పవలసి వచ్చింది. ఎ.ఆర్.అంతులయ్ వెర్సస్ R.S. నాయక్; పంజాబ్ ల్యాండ్ డెవలప్మెంట్ & రిక్లమేషన్ కార్పొరేషన్. Ltd. వెర్సస్ లేబర్ కోర్ట్; U.P. రాష్ట్రం వెర్సస్ సింథటిక్స్ అండ్ కెమికల్స్ లిమిటెడ్ మరియు సిద్ధరామ్ సత్లింగప్ప మెట్రే వెర్సస్ మహారాష్ట్ర రాష్ట్రంలో తీసుకున్న నిర్ణయాల ఆధారంగా మేము అలా చెబుతున్నాము.

17. పైన పేర్కొన్న విశ్లేషణల దృష్ట్యా, చట్టంలోని సెక్షన్ 2(s) ప్రకారం LICలో పనిచేసే అభివృద్ధి అధికారులు 'పనివారు' కాదని, తదనుగుణంగా హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పులో

ఎటువంటి లోపం కనిపించడం లేదని, మేము నిర్ధారించాము మరియు అభిప్రాయపడుతున్నాము.

14. ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 2(s) కింద నిర్వచించిన విధంగా కార్యనిర్వాహక లేదా పర్యవేక్షక కేడర్, సాంకేతిక లేదా నిర్వహణాధికారాల స్థాయిలో విధులు నిర్వర్తిస్తున్న వ్యక్తులు పనివాడి నిర్వచనం పరిధిలోకి రారని, **ఎస్.కె.వర్మ వర్సెస్ మహేష్ చంద్ర మరియు ఇంకొకరు {(1983) 4 SCC 214}** లో నిర్దేశించబడిన సూత్రం ఒక ఉదాహరణ కాదని మరియు ఇంతకు ముందు ఇచ్చిన తీర్పు, దానికి అనుగుణంగా లేదని సుప్రీంకోర్టు పై తీర్పులలో పేర్కొంది. **ఎస్.కె.వర్మ (సుప్రా), సునీతా బి.వత్సరాజ్ వర్సెస్ కర్ణాటక బ్యాంక్ లిమిటెడ్ మరియు ఇంకొకరు {1999 ఎల్ఎల్ఆర్ 729}** కేసులను పరిగణనలోకి తీసుకుని ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ ఈ తీర్పును వెలువరించగా, **హెచ్.ఆర్.అద్యంతయ మరియు ఇతరులు** (పైన పేర్కొన్న) రాజ్యాంగ ధర్మాసనం ఇంతకు మునుపు ఇచ్చిన తీర్పులలో పేర్కొన్న సూత్రాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకుంది.

15. ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 2లోని సబ్ సెక్షన్ 4లోని నిబంధనల ప్రకారం పర్యవేక్షక హోదాలో పనిచేస్తూ నెలకు రూ.1,600/- వరకు వేతనాలు పొందుతారు లేదా కార్యాలయానికి సంబంధించిన విధుల స్వభావాన్ని బట్టి లేదా తనకు సంక్రమించిన అధికారాలను బట్టి పనిచేస్తారు, ప్రధానంగా నిర్వాహక స్వభావం కలిగిన విధులు, పనివారి నిర్వచనం పరిధిలోకి వస్తారు. ప్రస్తుత కేసులో, ప్రతివాది నెం.1 ఎగ్జిక్యూటివ్ ప్రొడక్షన్ గా నియమించబడ్డాడు మరియు కార్యనివాహక మరియు పర్యవేక్షక స్వభావం యొక్క విధులను నిర్వర్తిస్తాడు మరియు అతని తొలగింపు తేదీ నాటికి, అతడు నెలకు రూ.8,892/- వేతనం పొందుతున్నాడు. అందువల్ల, చట్టంలోని సెక్షన్ 2(s) (iv) యొక్క నిబంధనలలో పేర్కొన్న విధంగా ప్రతివాది నెం.1 "పనివాడు" నిర్వచనం పరిధిలోకి రాడు. చట్టంలోని సెక్షన్ 2(s) యొక్క సవరణ నిబంధనలు 15.09.2010 నుండి అమలులోకి వచ్చినట్లు

పేర్కొనడం కూడా సంబంధితంగా ఉంది, ఇది క్రింది విధంగా ఉంది: "పర్యవేక్షక హోదాలో ఉన్న వ్యక్తి నెలకు రూ.10,000/- కంటే ఎక్కువ వేతనాలు తీసుకునే వ్యక్తి పనివారి నిర్వచనం పరిధిలోకి వస్తాడు" పిటిషనరు-కంపెనీ ప్రతివాది నెం.1 యొక్క 10.04.1999 న సేవలను నిలిపివేసిందనే ఏకైక కారణంతో ఈ సవరణ ప్రస్తుత కేసుకు వర్తించదు మరియు సవరణ చట్టం అమల్లోకి రావడానికి ముందు ID.నెం.70/2002 ద్వారా లేబర్ కోర్టులో వివాదాన్ని లేవనెత్తాడు.

16. పైన పేర్కొన్న కారణాలు మరియు గౌరవనీయ సుప్రీం కోర్టు నిర్దేశించిన చట్టం మరియు చట్టం, 1947 యొక్క నిబంధనల ప్రకారం, ప్రతివాది నెం.1 చట్టంలోని సెక్షన్ 2 (s) కింద నిర్వచించబడిన "పనివాడు" నిర్వచనం పరిధిలోకి రాడు. వాస్తవాలు మరియు చట్టాల యొక్క పై విశ్లేషణకు సంబంధించి, I.D.No.70/2002లో 03.12.2003 తేదీన ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ ఆమోదించిన ఆక్షేపిత తీర్పును త్రోసిపుచ్చవలసిన బాధ్యత ఉంది, తదనుగుణంగా, ఆ తీర్పును త్రోసిపుచ్చడమైనది.

17. ఫలితంగా, రిట్ పిటిషన్ తదనుగుణంగా అనుమతించబడింది. ఖర్చులకు సంబంధించి ఉత్తర్వు లేదు.

ఇతర దరఖాస్తులు, ఏవైనా పెండింగ్‌లో ఉంటే, అవి ముగించబడతాయి.

జా.శ్రీనివాస్ రామ, న్యాయమూర్తి

25.07.2023